

Balassagyarmati Törvényszék

14.Bf.49/2019/5. szám

A Balassagyarmati Törvényszék mint másodfokú bíróság Balassagyarmaton, a 2019. szeptember hó 23. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

A garázdaság büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 és társai ellen indított büntetőügyben a Salgótarjáni Járásbíróság 2019. február 14. napján kihirdetett 4.B.212/2018/10-I. számú ítéletét Terhelt1 I. rendű vádlott vonatkozásában helybenhagyja azzal, hogy az I. rendű vádlott személyi igazolvány száma: egyéb szám, magyar állampolgár.

A végzés ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A Salgótarjáni Járásbíróság a 2019. február hó 14. napján kelt 4.B.212/2018/10-I. számú ítéletében Terhelt1 I. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 164.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő testi sértés büntetében. Ezért őt - mint többszörös visszaesőt - 1 év 6 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy az I. rendű vádlott a kiszabott szabadságvesztésből legkorábban a büntetés $\frac{3}{4}$ -ed részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Terhelt2 II. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 339. § (1) bekezdésébe ütköző garázdaság vétségében. Ezért őt 200 óra közérdekű munka büntetésre ítélte, azzal, hogy azt a vádlott fizikai munkakörben köteles letölteni. Rendelkezett továbbá a munkakötelezettség megszegésének jogkövetkezményéről.

Terhelt3 született Terhelt3 III. rendű vádlottat az ellene a Btk. 339. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő garázdaság büntette miatt emelt vád alól felmentette.

Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az ügyész Terhelt1 I. rendű vádlott terhére, téves minősítés miatt, a Btk. 339. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő garázdaság büntette miatti bűnösség megállapítása érdekében, a büntetés súlyosítása, hosszabb tartamú végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása végett, Terhelt2 II. rendű vádlott terhére téves minősítés miatt, a Btk. 339. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő garázdaság büntette miatti bűnösség megállapítása érdekében, Terhelt3 született Terhelt3 III. rendű vádlott terhére, felmentése miatt, a Btk. 339. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő garázdaság büntette miatti bűnössége megállapítása és vele szemben büntetés kiszabása érdekében jelentett be fellebbezést.

Terhelt1 I. rendű vádlott a büntetés enyhítéséért fellebbezett.

Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 született Terhelt3 III. rendű vádlottak az ítéletet annak kihirdetésekor tudomásul vették.

A Nógrád Megyei Főügyészség B.100/2019/1-4.BF. számú átiratában a Terhelt1 I. rendű vádlott és Terhelt2 II. rendű vádlott terhére, tévesminősítés miatt, továbbá a Terhelt3 született Terhelt3 III. rendű vádlott terhére, felmentése miatt bejelentett ügyészi fellebbezést visszavonta, melyre figyelemmel az elsőfokú ítélet Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 született Terhelt3 III. rendű vádlottak vonatkozásában 2019. április hó 02. napján jogerőre emelkedett.

A Nógrád Megyei Főügyészség fenti átiratában a Terhelt1 I. rendű vádlott terhére, a büntetés súlyosítása, hosszabb tartamú végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása végett bejelentett ügyészi fellebbezést fenntartotta, s az I. rendű vádlott enyhítést célzó fellebbezését alaptalannak tartotta.

A főügyészség álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a büntetőeljárási szabályokat túlnyomórészt megtartotta, feltárta, számba vette és értékelési körébe vonta az ügy helyes ténybeli, valamint jogi megítéléséhez szükséges bizonyítékokat, amelyek alapján megalapozott tényállást állapított meg, mely mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében megjelölt hiányosságoktól, így a Be. 591. § (1) bekezdése alapján irányadó a másodfokú eljárásban. A megalapozott tényállás alapján az elsőfokú bíróság helytállóan vont következtetést Terhelt1 I. rendű vádlott bűnösségére és a vádlott cselekményének minősítése is megfelel a büntető anyagi jog szabályainak.

A főügyészség ugyanakkor észrevételezte, hogy az elsőfokú bíróság megszegte a Be. 548. §-ában és a Be. 563. §-ában rögzített eljárási szabályokat, amikor az ügyészi perbeszéd elhangzását követően, de még a vádlottak utolsó szó jogán történő nyilatkoztatása előtt hozott végzésében tényként és alaptalanul állapította meg, hogy a vád tárgyává tett cselekmény a vádtól eltérően, az I. rendű vádlott vonatkozásában a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő testi sértés büntettének, míg a II. rendű vádlott vonatkozásában a Btk. 339. § (1) bekezdése szerinti garázdaság vétségének minősül.

A főügyészség álláspontja szerint ugyanis

mivel a vád tárgyává tett cselekmény minősítése igazodott a – bizonyítás megkezdése előtt módosított és a bizonyítás eredményeként a korábbi módosítással fenntartott - vádirati tényálláshoz, az elsőfokú bíróság nem állapíthatta volna meg, hogy a vád tárgyává tett cselekmény másként minősül, hiszen az csak eltérő tényállás megállapítása esetén minősülhetne a vádtól eltérően. Az elsőfokú bíróság vádtól eltérő minősítést akkor állapíthat meg, ha a vád tárgyává tett tényállás szerint a terhelt cselekménye nem a vádiratban írtak szerint minősülhet. Ennek során azonban eltérő tényállást nem állapíthat meg, az eltérő minősítés lehetősége esetén is a vádirati tényállás az irányadó. A bíróság a vádról kizárólag az ítéletében határozhat, abban állapíthat meg a vádtól eltérő tényállást, illetve abban rendelkezhet arról is, hogy mely bizonyítékok alapján mely tényeket tekinti bizonyítottnak a büntetőjogi felelősség körében és melyeket nem.

A főügyészség álláspontja szerint ugyanakkor az elsőfokú bíróság fenti eljárási szabálysértésének az elsőfokú ítélet érdemét érintően nincs hatályon kívül helyezést eredményező lényeges hatása.

A főügyészség álláspontja szerint továbbá, az elsőfokú bíróság által – a teljeskörűen feltárt bűnösségi körülmények, azon belül a súlyosító körülmények nagyobb száma és lényegesen nagyobb nyomatéka ellenére - kiszabott mértékű szabadságvesztés büntetés enyhe, s a Btk. 79. §-a szerinti büntetési célok elérésére alkalmatlan, az I. rendű vádlott pedig a kifejezetten kedvezőtlen előéletére, illetve a korábban végrehajtott büntetések eredménytelenségére is figyelemmel méltatlan arra, hogy a feltételes szabadság kedvezményében részesüljön.

Fentiekre figyelemmel a főügyészség indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a Terheltl I. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést akként súlyosítsa, hogy annak mértéke az irányadó büntetési középértéket közelítse meg és azt fegyház fokozatban rendelje végrehajtani.

Terheltl I. rendű vádlott a nyilvános ülésen arra hivatkozva kérte a vele szemben kiszabott büntetés enyhítését, hogy a sértett orra nem az ő bántalmazása következtében törött el, hanem azért, mert a sértettet korábban, a férje bántalmazta, állította továbbá, hogy ő csupán pofont adott a sértettnek, ököllel nem ütötte meg.

A súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés, továbbá az I. rendű vádlott büntetés enyhítésére irányuló fellebbezése alaptalan, a főügyészség észrevétele alapos.

Az I. rendű és II. rendű vádlottak terhére téves minősítés miatt, míg a III.r. vádlott terhére felmentés miatt bejelentett ügyészi fellebbezés visszavonására tekintettel, az I. rendű vádlott vonatkozásában kizárólag a Be. 583.§ (3) bekezdésének a) pontján alapulnak a kereszttirányú

fellebbezések, ezért a másodfokú bíróság a Be. 12. § (2) bekezdés a) pontja szerinti jogkörében eljárva, a Be. 579. § (1) bekezdése alapján, a Be. 590. § (3) és (5) bekezdéseiben foglalt rendelkezéseknek megfelelően, az elsőfokú bíróság ítéletének felülvizsgálatát erre figyelemmel végezte el, azaz csak az I. rendű vádlott vonatkozásában sérelmezett, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezések tekintetében, a Be. 599. § alapján tartott nyilvános ülésen.

A fellebbezésekkel érintett rendelkezések felülbírálatát megelőzően, a Be. 590. § (5) bekezdése értelmében, a törvényszék az elsőfokú ítélet fellebbezéssel nem érintett részei tekintetében is felülbírálta az elsőfokú bíróság eljárását az eljárási szabályok megtartása, a bűnösségre levont következtetések és a vád tárgyává tett cselekmények minősítése tekintetében. Ennek körében megállapította, hogy az elsőfokú bíróság eljárása során a büntető perrendi szabályokat alapvetően betartotta, nem állapítható meg olyan eljárási szabálysértés, melyekre tekintettel az ítéletet a Be. 607. § (1) bekezdése, valamint a 608. § (1) bekezdése alapján hatályon kívül kell helyezni, további terheltet fel kell menteni vagy a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezést meg kellene változtatni.

A másodfokú bíróság ugyanakkor egyetértett a főügyészségi észrevétellel, annak kiemelésével, hogy amennyiben valamely vádlott vád tárgyává tett cselekménye a tárgyalás eredményeként nem nyer kétséget kizáró bizonyítást, ennek konzekvenciáit az ítéletben kell levonni, továbbá, hogy a - Be. 495. § (1) bekezdésében írott - törvényi feltételek fennállása esetén is a bíróság végzésével a vádtól eltérő minősítésnek csupán a lehetőségét állapíthatja meg, azaz, hogy a vád tárgyává tett cselekmény a vádtól eltérően hogyan minősülhet.

Az elsőfokú bíróság által megállapított megalapozott tényállás a Be. 591. § (1) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

Az elsőfokú bíróság az irányadó – és a korlátozott felülbírálat terjedelméből eredően a másodfokú bíróság által a Be. 591. § (2) bekezdésének a) pontjában írottakra figyelemmel a megalapozottság szempontjából nem vizsgált – tényállásból okszerűen vont le következtetést Terhelt I. rendű vádlott bűnösségére és a vádlott cselekményének minősítése is megfelel a büntető anyagi jogi szabályoknak.

A fent írtakra figyelemmel nem vizsgálható a másodfokú eljárásban az I. rendű vádlott által a nyilvános ülésen tett azon állítás, miszerint a tényállásban rögzített bűncselekményt nem követte el.

E nyilatkozat a korábban bejelentett, kizárólag az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés enyhítését célzó fellebbezés kiterjesztéseként értékelhetők, mert az I. rendű vádlott cselekvőségére vonatkozóan lényegében az irányadó ítéleti tényállás megváltoztatását célozza, melynek azonban az ún. mértékes fellebbezések előterjesztése esetén – figyelemmel a Be. 583. § (3) bekezdésében írottakra - nincs helye.

Ezen túlmenően a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékok az I. rendű vádlott elsőfokú eljárásban tett beismerő vallomását támasztják alá, nem pedig a vádlott által a másodfokú eljárásban előadottakat.

A törvényszék a felülbírálat során megállapította továbbá, hogy az elsőfokú bíróság a kiszabott büntetés nemét és mértékét meghatározó enyhítő és súlyosító körülményeket teljeskörűen feltárta és helyes indokokkal jutott arra a következtetésre, hogy a Btk. 79. §-ban meghatározott büntetési célok elérése érdekében, a Btk. 80. § (1) bekezdésében rögzített büntetés kiszabási elveket is szem előtt tartva, a többszörös visszaeső I. rendű vádlottal szemben szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés együttes alkalmazása szükséges. A megállapított tartamú fő- és mellékbüntetés szükséges, arányos, ugyanakkor elegendő joghátrány, annak sem a súlyosítása, sem az enyhítése nem indokolt, ekként pedig a kereszttirányú fellebbezések nem vezethettek eredményre.

Az elsőfokú bíróság az ítélet rendelkező részében elmulasztotta feltüntetni a vádlott személyazonosító okmányának számát és az állampolgárságát, ezért a törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét ezen adatok feltüntetésével pontosította a Be. 561. § (2) bekezdésének b) pontja alapján, figyelemmel a Be. 184. § (2) bekezdés d) és e) pontjaiban foglaltakra.

Az elsőfokú bíróság egyéb - a szabadságvesztés végrehajtási fokozatára, a feltételes szabadságra, valamint a bűnjelekre és a bűnügyi költségre - vonatkozó rendelkezései szintén megfelelnek a büntető anyagi és eljárásjogi szabályoknak.

Mindezek alapján a törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét a fent írtak szerint a Be. 605. § (1) bekezdés alapján – helyes indokainál fogva, a rendelkező rész szerinti pontosítással – helybenhagyta, a részletesebb indokolást pedig a helybenhagyott rendelkezések vonatkozásában a Be. 605. § (4) bekezdése értelmében mellőzte.

A törvényszék végzésével szemben a Be. 615. § (1) bekezdésében meghatározott feltételek hiánya miatt további fellebbezésnek nincs helye.

Balassagyarmat, 2019. szeptember 23.

dr. Csonka Tibor s. k. a tanács elnöke

dr. Kozma-Kovács Krisztina s. k. előadó bíró

dr. Lajkó Péter s. k. bíró

Z á r a d é k

A Salgótarjáni Járásbíróság 4.B.212/2018/10-I. számú ítélete a Balassagyarmati Törvényszék 14.Bf.49/2019/5. számú végzésével – és az abban írt pontosítással - 2019. szeptember hó 23. napján jogerőre emelkedett.

Balassagyarmat, 2019. szeptember 23.

dr. Csonka Tibor s. k.

a tanács elnöke